

REFİK DURBAŞ

kutuphaneci

hücremde ayışığı



TÜRK SANATÇILARI DİZİSİ

kutupyıldızı

REFİK DURBAŞ

HÜCREMDE AYIŞIĞI

ŞİİRLER

CEM YAYINEVİ

kutupyıldızı

Dizgi: Asya, baskı: Yelken Matbaası
İstanbul 1974

kutupyıldızı

And olsun ki çürüdü kalbimde hicran
ulaştım tadına kutsal sözlerin ve acı ateşin
küfrün başışına, zulmün zevkine erdim
— ama hâlâ hasretin canımda umman

kutupyıldızı

**CESEDİNDE AÇAN
GÜLLERİN ŞAFAĞI**

kutupyıldızı

**BİR GENÇ KIZIN
EVDE KALMIŞLIĞININ
AKŞAM KARANLIĞINA VE
SOKAKLARA YANSIYIŞI ÜZERİNE**

Kim alır soluğundan kızıoğlankız rüzgârını
hüzünle araladığın her akşam yüzünden

KARDEŞİ ÖLÜMÜN

Vaktin kefenini biçen ellerin
adağın olsun ülkemin kızlarına
uyurken şanlı bir şafağın altında
halk basmasıyla süslenmiş bedenin

Ölüm merhaba derken her sabah
— inancın yüreğe hıyaneti
kime değer sensiz atılan kurşun
mektuplar ve rüya tabirleri

Karanlıkta yaratılan kızların
yüzleri ve gelinlikleri aydınlık
bir bildiriydi kanınla yazdığın
ardından ağlanmayacak artık

Zulmün adresi yoktur çünkü
kurşuna karşı işliyorsa zaman
adıdır acının beslediği tomurcuk
halkın hançerini bileyen kurban

Yüzünde solarken korkunun akşamı
zulmetin kuşluk vaktinde bir daha
adağın olsun ülkemin kızlarına
cesedinde açan güllerin şafağı

KUŞLAR DA ÖLÜR

Her sabah böyle ağlar mı Üsküdar
yoksul karanlığında kuşların
aşkın ve umudun bir de acının
rüzgârıyla uçarken bulutlar

Herkesten çok kendime yabancı
yaşadığımdan bir hayli yanılsam
kim süzer gözlerimden ışığı
ölümü yüreğimde avlamışsam

Çalinsa da inancın alinteri
sessizlikle boğulsa da sesim
şafaklar yazacaktır kimliğini
ufkumu kuşatan denizlerin

Sabah olsun, giderim, sen kalırsın
kalır seninle, binlerce kuş cesedi
içimde sönmeyen o diri yangın
ve sessizliği özetlemek hüneri

Aydınlığından damlarken umutlar
zulmün ve kederin bir de acının
hâlâ barınağıysa yalnızlığın
artık her sabah ağlasın Üsküdar

kutupyıldızı

**BİR GENÇ KIZIN
GECE VARDİYASINDA
ŞAFAĞIN KANINI VE
YALNIZLIĞINI EMZİRMESİ ÜZERİNE**

Çiçekler ve hüzünden süzölmüş bu akşam
ağlasam kurtulmuyorum

kutupyıldızı

**BİR GENÇ KIZIN
SABAH UYANIŞININ
ÇAY BARDAGINDA VE
AİLE ALBÜMÜNDEKİ İZDÜŞÜMÜ ÜZERİNE**

Çekip alıyorum akşam aralığına adını
bir güvercinin, bir umuttan, acının özsuyundan

EV KURUSU KIZLAR

Can içinde cananı vuran tanyeli
budamış gizli aşklarını kızların
döküyor siyah duvağından yılların
kadere mahkûm ilençli şiirleri

Her sabah ağlıyor rüzgârın dizinde
geçmişî bakire, geleceği haram
dul kefenlerden biçtiği gelinlikte
geç kalmış baharını yaşayan zaman

Mektuplarda yasak aşkların kokusu
kara sevdasında hüznün resimleri
var mıdır yalnızlığın baharat yolu
gülsaatinde raslanan sevgili

Gençliği çalınmış kızların çeyizi
kan değil, gül desenleriyle süslense
emeğin ve aşkın gürbüz alınteri
onurlu yarınların kalbine işlense

Umudun tel örgülerine kayıtlı
rüzgârsız gönülleri içimde bahar
ölümün evlerde unuttuğu kızlar
inzal burcundan acıyla nişanlı

TEZGÂHTAR KIZLAR

Sabahı onlar uyandırır
çıplak yüzlerinin ufkundan
eksik yaşanmış bir rüyadan
gün doğar karanlığı kalır

Erkenden açılır dükkân
sevda ve yalnızlıktan başka
dizilir uykusuz tezgâha
ince tül, gamlı ruj ve hazan

Mevsimlik ders programları
ucuzluk, damping, tek fiyattır
sattıkları ipek pazen değil
harcanmış gençlik yıllarıdır

Günlerce raflarda kalayım
çürürse sevdanın kumaşı
aşkımlı yaşatmaya yeter
tezgâhtar kızların rüzgârı

Sabahı onlar uyandırır
alinterinden, aşktan önce
bitmeden başlar gece
akşam, onlarla kararır

kutupyıldızı

BİN KUŞ AYIŞIĞINDA

Şimdi senin soluğunda bu akşam
çiçekler ve sular kadar yalnızım
bir okadar da esmer saçların
bin kuş esiyor sanki ayışığından

BİR BAŞINA TANYELİ

Sen ki ne hüzünler yaşadın bir başına
erisin artık yüreğinde çırpınan tanyeli
ne belâyımış deme zındanda kararmak
acı da aynı imbikten çekiliyor, umut da şimdi

DOKUMADA ÇALIŞAN KIZLAR

Dokumada çalışan kızların
günleri naylon iplik, ucuz keten
emeğin, alınterinin ve aşkın
kanı damlar kirpiklerinden

Erimiş tırnaklarında al kına
tuzlu badem, eğlencelik
gençliği solmuş tül gelinlik
o çocuk yüzlü hanlarda

Çoğu hiç uyumuyor geceleri
çoğu yazlık sinemada, şarkılarda
güneş girmeyen bir romanda
bakışı aydınlık sevgili

Dokumada çalışan kızların
ben de karışsam aralarına
kuş olup konsam avuçlarına
dokusam onlarla kumaşını acının

Onlarki yüreklerinden başka
öderler rüşvetini herşeyin
acılarından, umutlarından başka
aşkın, alınterinin ve emeğin

kutupyıldızı

KARDEŞİ ACININ

Doğmadan haczedilmiş kızların
acıyla yazılmışsa künyeleri
var mıdır anılardan başka
meçhul kardeşleri yalnızlığın

Gündüz gözüne çektikleri sürme
bir de sevdanın imkânsız seheri
çalınırsa kızlığından gizlice
nasıl değer yarınlara elleri

Süzcün nazar, bol para, körkader
aşkları da hükümlü bu iklimde
ama avlanır her zaman bir kurban
geceyse şehvetin menziline

Avlasın beni de gül menziline
o gönül hırsızları ihanetin
sabır cömert, kısmeti kapalı
ucuz ve dul kızları gençliğimin

Onlardır çünkü hicranın çeyizi
acıya alışkın, aşka yabancı
hayatın dışında hep soyadları
ve doğmadan haczedilmiş sevgili

kutupyıldızı

RESİMLİ KÜÇÜK İLANLAR'DAN

Acının çeyizini işleyen kızlarla mektuplaşacağım
şiiiri çalınmış, emeği yetim, aşkı ıssız olan yazmasın

kutupyıldızı

**KALBİM; MAHKÛM
DEĞİL YALNIZLIĞA**



GÜLÜN ADI NE

Yazdı. Bahardı. Gül verdim
yağmurun kamçısı yüzümde parladı
gece dişlerini geçirdi etlerime
yoksul köylüler adına
ezilmiş işçiler adına
yağmalanmış bir halk adına
gün doğdu
budadım karanlığı gül verdim

—Gülün adı ne

İlk ışık demeti kuşlara düştü
gürledi toprak
suyun hasreti dindi
ağaçlar ellerini çözdü aydınlığın
gök gürültüsünün, ulu şimşeğin
mavi gözlü gül şurubunun
elma ve gül şurubunun
barış ve kardeşlik şurubunun
hasadını devşirdim
harmanını kaldırdım
gün doğdu
dirildi ölüleri şafağın

—Gülün adı ne

Kalçası geniş dağlar uyandı
kalın kürklü ovalar
ihtiyar su
zulüm üzre bir şarkı
bir yoksulluk ağıtı
toplantı ve gösteri yürüyüşü
umudun güvercinleri uyandı
gün doğdu
kalbim

—Gülün adı ne

kutupyıldızı

Bir muştudur bu:
geceden artan gündüze
samandan artan buğdaya
yazdan artan bahara
buluttan artan yağmura
işten artan alınterine
güliden artan umuda

kutupyıldızı

Bir muştudur bu:
kızların kirletilmiş anısına
balkonlardan düşen çocuklara
anne zamanına
baba takvimine

Bir muştudur bu:
şafaktan artan ölümlere

—Gülün adı ne

kutupyıldızı

Sabahtır, sevgilim
bir şahin yavrusu
kuş kesimi
yaprak dökümü
ses birikimidir
kalbim
güneşe serilmiş salça
iste kurutulmuş patlıcan
ipe dizili bamyâ
tarhana
ve tandır ekmeğindeki alınteridir
kalbim
yoksul köylüye umut
direnen işçiye alevdir

Sabahtır, sevgilim
vuslat üze bir şarkıdan
bir eli Hınıs'ta gül devşirir
bir eli saçlarının arasında
her akşamüstü pencerededir
her gece bahçelerin koynunda
yoksulluğun kadirbilir koynunda
yalnızlığın acımasız koynunda
kuş besler, gül emzirir

kutupyıldızı

Sabahtır, sevgilim
bende kalır bedeni
uykusu Dicle'den, Fırat'tan gelir
hicran üze bir şarkıdan
gün vurmıştır dağlara
uyanırım
evlerin saçını tarayan rüzgâr
serinliğini tazeler ve kaybolur ufukta
bende kalır diken
kokusu Van'dan, Suvaz'dan gelir

—Gülün adı ne

Öğleyin
Ardahan'la Kars arasındadır

İkindileyin
can ile canan arasındadır

Akşamleyin
cennetle cehennem arasındadır

Geceleyin
toprağın sesini yontmaktadır

kutupyıldızı

Ey tabutunu gökten indiren
zar tutmayan öfke
bilenmiş hınç
yaşlı hüzün
gün doğdu, uyandım
yüzümde bir yıldız yağmuru
kıyamet sûresi kuşlar
ve sevgili bahardır
ey zamansız geçilen hayat
hileli su
hayın rüzgâr
zalım dağ
durmadan tırnaklarını kemiren
ve sınıfta kalmış ey çılgın ay ışığı
gün doğdu
kıblem, gül sesidir artık
kâbem, gül bahçesi

Bir muştudur bu:
atmaca başlı çocuklara
günah biçen babalara
yalnızlığı küllenmiş kızların
annelerden geçen mezarlarına

kutupyıldızı

Bir muştudur bu:
habersiz gelen konuğa
çalınan alınterine
faizi ödenmiş yoksulluğa
sevda üzre bir şarkıdır
ağanın vurduğu köylüye
patronun ezdiği işçiye
can ile ödenen rüşvete
zulum üzre bir şarkıdır
dağlarda gürleyen sese
yürekte çağlayan suya
kan ile beslenen devrime
umut üzre bir şarkıdır

Bir muştudur bu:
şafakta kalan şehitlere

—Gülün adı ne

Gün doğdu. Uyandım
acının hançerini bile dim
umudun kazmasını bile dim
hayınlığın tırpanını bile dim
zulmun kılıncını
aşkın hızarını
sevdanın bıçağını
öfkenin baltasını yeniden bile dim
dikensiz aydınlığım uyandı
toprak, memelerini dayadı ağzıma
yüzümde bir gül demeti
ağaçlar
ve kuşlar

—Gülün adı ne

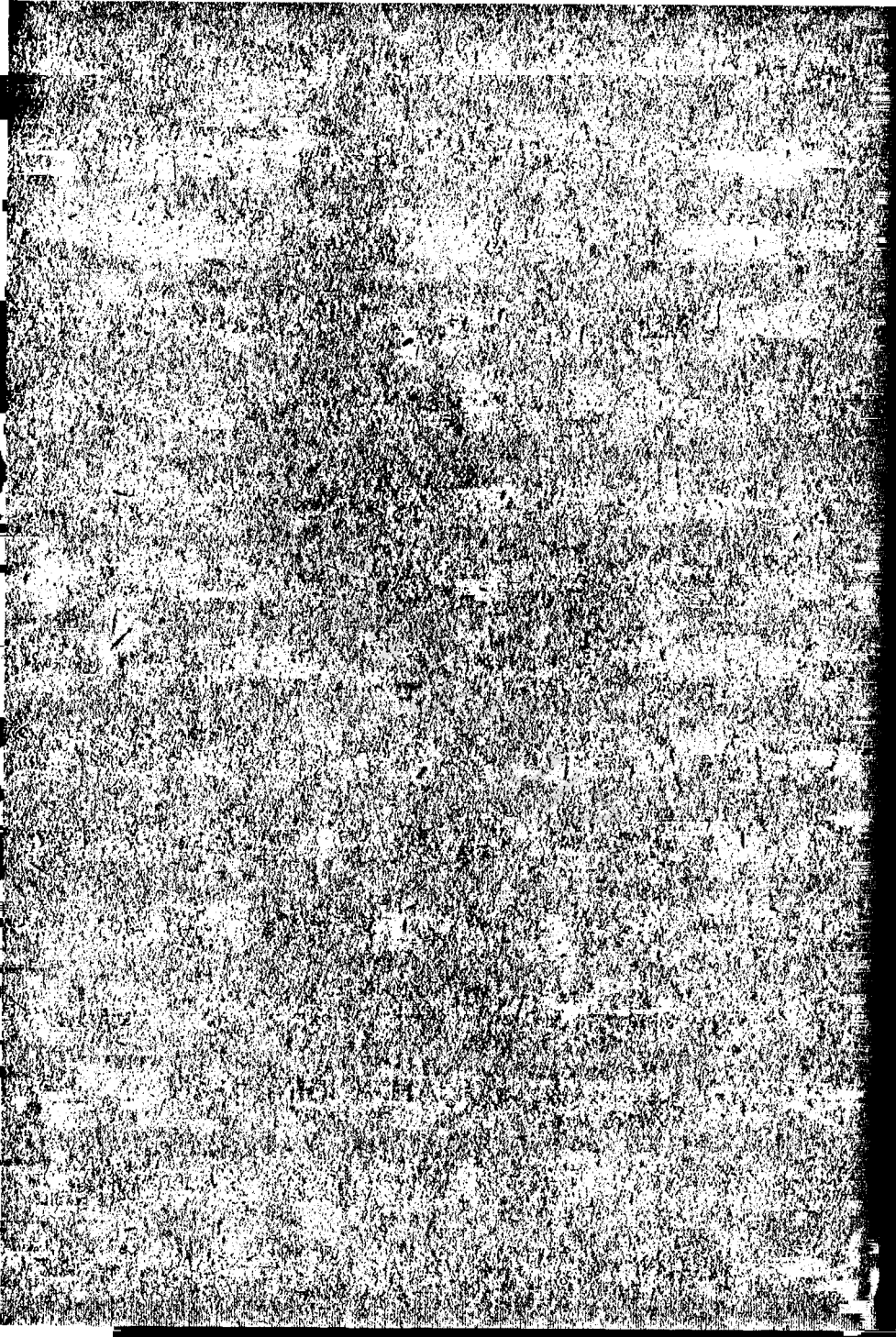
Yazdı. Bahardı. Gül verdim
yağmura da gül verdim. Kar altında
umudunu toprağa ekenlere de
çilenin buğdayını biçenlere de
acının şerbetini içenlere de
ol esrar-ı aşk üzre berdûş
bir uslanmaz sevda için hû çekenlere de
uyudum uyandım gül verdim

Gün doğdu. Kalbim
artık mahkûm değil yalnızlığa

kutupyıldızı

kutupyıldızı

**UÇAN KUŞLARDAN
ÇALDIN ZAFERİ**



YAZ

Kan fıskırıyor topraktan. Yaz geldi
dağlara. Pınarlarım kurudu.
Yüzümde karanfiller kurudu.
Günler uzun, şehvetim bereketli
Karanlığımın tarihi artık yok. Başımda
aydınlığı tazelenmiş günlerin rüzgârı
Yaz geldi. Kalbim
bembeyaz yüzünde kızların
ve uzun ince bacakları arasında
bir kuş tufanı şimdi

PENCERE

Geçit vermez mi sular
Kızılırmak, Ceyhan, Dicle
kin bağlamışsa yüreğin
zamansız bir ihanete
geçit vermez mi sular
kanarken ağzından öfke
umudun sesiyle tüfeğin
geçit vermez mi sular

Ölüme doymayan toprak mısın
Gümüşdere, Bozdağ, Anavarza
can ile bezenmiş cananda
can tohumu solmuşken
ölüme doymayan toprak mısın
yiğidim geç ölülerden
özgürlüğün şafağı doğacaksa
ölüme doymayan toprak mısın

kutupyıldızı

İşir mı sevdamıza gökyüzü
Pasinler, Mardin, Çanakkale
öperken sevincin aydınlığını
taze bir ufkun penceresinde
işir mı sevdamıza gökyüzü
tutsaksa gönül bir yoksul zincirde
kalbini dağlıyorsa umudun sancağı
işir mı sevdamıza gökyüzü

kutupyıldızı

O zalım suları geçersin bir gün
zindanlara otağ olsa da sesin
ağdın yanar yalçın dağlarda
Fırat, Diyarıbekir, Çankırı sabahı
kefeninden soyarsın toprağı bir gün
kalbine ayarlıysa yurtsever saatin
alevlersin özgürlüğün sonsuz şafağını
kuşlarım doğar, gökyüzünü o gün

kutupyıldızı

AĞIT

Kağnılar akıyordu dağlardan
Geceydi. Vakti emziren rûzigâr
tüfenk ve inanç, umut ve mermi
ve çetelerin aydınlık yürekleri
yağsın diye şafağına bağımsızlığın
uçan kuşlardan çaldın zaferi.
Şimdiyse o aydınlık günlerden
yağmamışlar genç ölümleri
ve hâlâ akıyor kağnılarla dağlardan
aşkın, alınterinin ve acının şiiri

VUR

Buğdayın, petrolün ve alinterin
yabancı ırmaklara akıyorsa
su dursa bile sen durma
alınından kaderini çalanı vur
ağızından alınmış olsa da sözün
can, yüreğinden damıtılsa da
—acılar kardeşindir senin
kan sussa bile sen susma
hayından zalımdan doğanı vur
gönülden doğan acıyı vurma

kutupyıldızı

TUZAK

Nefretin adresini mi soruyorsun
cinnet yağmurunda kimsesiz kuşlardan
rüzgârı çalınmış yalnızlığımı mı
sevdanın adresini mi soruyorsun
ayrılığı mavi, hüznü beyaz uçan

Yüzüne ay doğmakta. Seviyorum seni

Sensin çılgınlığının zalım kaynağı
elemin aşktan damıtılmış alevi
taşarken yüzünden hicranın ırmağı
zulmetin vahasını mı arıyorsun
bakışı gül sesi, gülüşü yaz açan

Yüzüne ay doğmakta. Seviyorum seni.

kutupyıldızı

Fırtınası çalınmış işte umudun
gençliğimin şafağı da haczedilmiş
acının ve aşkın tarihini yazmadan
su menziline akşam mı avlıyorsun
ikindisi kumral, baharı az olan

Yüzüne ay doğmakta. Seviyorum seni

kutupyıldızı

Çile kuşatılmaz demedim mi sana
nur heykeli, gün avcısı, ay alevi
yüzü bereketli sevdalar tuzağı
kalbimin adresini mi soruyorsun
soyadı hüzünlü, adı naz anılan

Yüzüne ay doğmakta. Seviyorum seni

kutupyıldızı

kutupyıldızı

GÜNDEM

Ölüme adanmışsa kalbin
dağ mıdır konuşan sesinde
ağlasın suların annesi
ecelin sesi erisin deme
ölüme adanmışsa kalbin
sana vaadedildi işkence

Eşi yaratılmamış zulmette
kıyımlardan tüten bu kâbus
bu zehri boğulmuş kasırga
inkârın gündemidir deme
eşi yaratılmamış zulmette
sana vaadedildi işkence

Şafağı ören cesedinle
kanarken acının pınarı
zulfün cevheridir bu deme
uyansın çeliğinden sesin
şafağı ören cesedinle
sana vaadedildi işkence

Kutupyıldızı

HÜCREMDE AYIŞIĞI

Sesimi sesinin üstüne koyma
kara gecede, karanlıkta, acılı
yüreğimde yeşerdiyse de alevi ölümün
kan boğmadı daha korkuyu
kırılmadı kın ve öfkenin fidanı

Sesini sesimin üstüne koyma
ağzımda prangası tutuklu rüzgâr

Yanlış arama ölümden başka
kurşuna dizilen resimlerde
acıyla örülmüşse cesetler
ve ağlıyorsa hücremde ayışığı
üzgün değilim, hüzünlü asla

Yanlış arama ölümden başka
sırtımda falakası tutuklu rüzgâr

Yüreğimde mezarlar açma artık
kazıdım hücremin duvarına çünkü
zamanı kucaklayan öfkemi
acıdan üretilen sesimi
gençliği damıtılmış günlerimi

Yüreğimde mezarlar açma artık
elimde kırbaçları tutuklu rüzgâr

Çıplak taş, demir kapı, sessizlik
korkuyu mu bekliyor o nöbetçi
niçin hiç konuşmuyor yıldızlar
şafak söktüyse nerde kar filizleri
uyusam uyansam her yerde bahar

Çıplak taş, demir kapı, sessizlik
sesimde zincirleri tutuklu rüzgâr

Tek değilim artık, çoğaldım ölüme
deli rüzgâr, çıplak suyun rahminde
artık ne hücrem, ne yalnızlık
eskisi gibi düşmanım
ama hâlâ yanıyor yüreğimde işkence

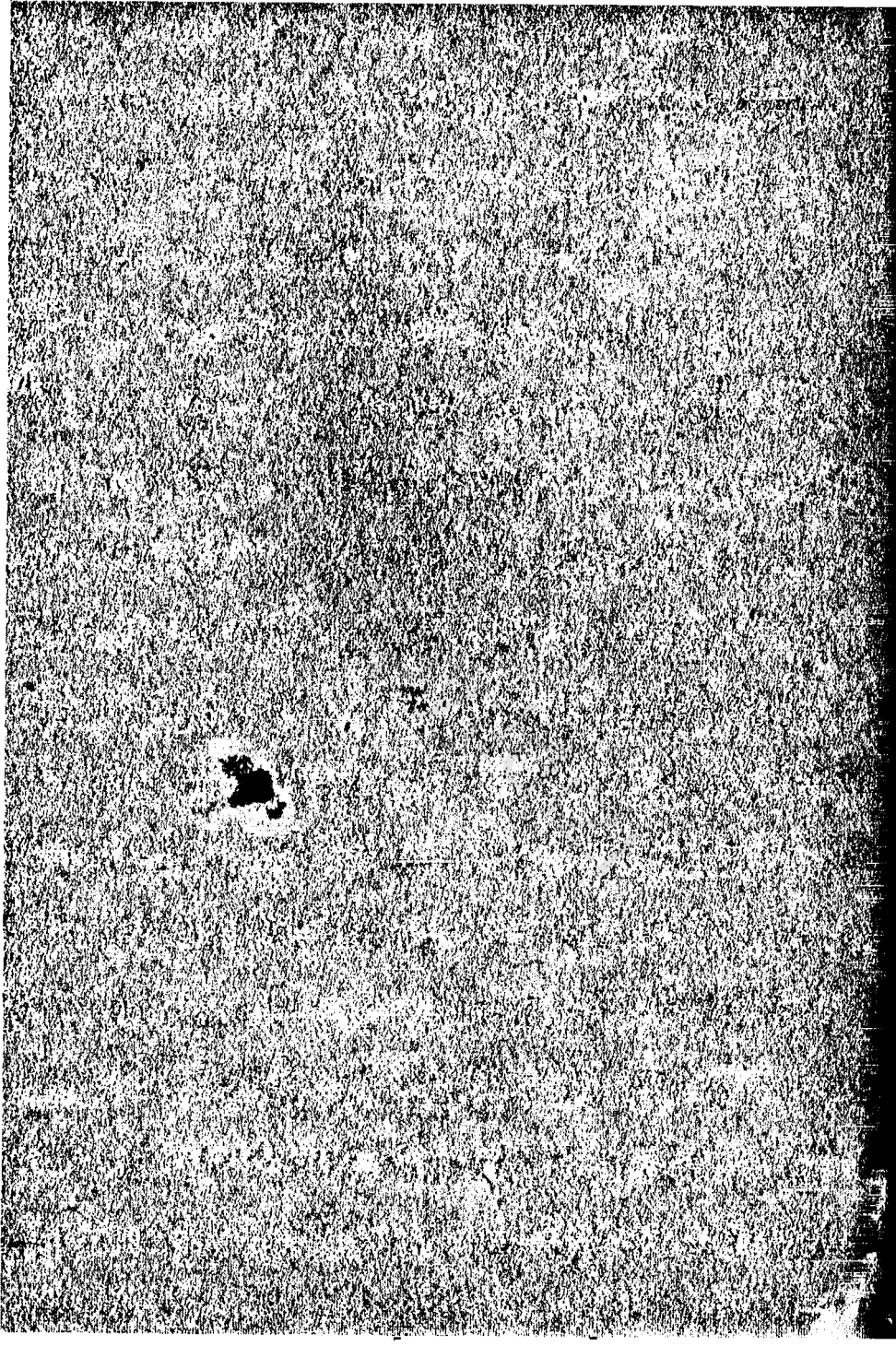
Tek değilim artık, çoğaldım ölüme
yüzümde kelepçesi tutuklu rüzgâr

—Söyle kim hak kazandı ölüme

kutupyıldızı

kutupyıldızı

**BAHARA GÖRE
AYARLA YÜREĞİNİ**



kutupyıldızı

BAHARIN VAKTİ

Bu bahar erken geldi ölümün vakti
çiçeği açmamıştı henüz günlerin
ecel erken geldi, acı da, hüznün de
ama hiç sönmedi umudun alevi
ağıyor işte aydınlığın bedeninden su
ve daha da canlı inancın yüreği

kutupyıldızı

GÜL RÜZGÂRI

Bahara göre ayarla saatini
sabahın alnını okşarken kuşlar
kan seli, kin mahşeriyse şafağın
zındana göre ayarla vaktini
umudu besleyen gül rüzgârında
dağların yüreğindeyse yazgın

SU MAHŞERİ

Su ince, çiçek narin, gün hoyrat
düşmüş yollara, yüreğinde kelepçe
şurada ne kaldı bahara varmaya
cürüyor işte o ıssız karanlık gece
ve geçiyor bedeninden bir su yalımı
bedeli ödenmemiş alınterindeki mucize

kutupyıldızı

KIYIM

Umudun dağları viran, suyu kırık
fidyesi acıyla ödenmişse aşkın
bu hükümlü gecede, bahar kıyımında
kalbinde rüzgâr tenli kan fideleri
ve mahpus sevdalar üretmekten başka
yalnızlığa tahammül için ne yaptın

ÖZLEM

Sesimi biriktirmiyorum artık ağlama
ne kadar gelişmiş olsa da acı üretimi
yüzbinlerce kuş uçurdum hüzünden arınmış
sen ki zehrini soydun sevdanın ve zamanın
sesimi biriktirmiyorum artık ağlama
kalbimde özlemi yok imkânsız baharların

kutupyıldızı

CEMRE

Çiçeği solmamış sevdanın, kahrın gecesini
soluk alır mı bu seherde gurbet
gözlerimde dağlardan yontulmuş kasırgalar
uyuyorum yamacında bir umutsuz selâmın
daha düşmemişse de rüzgârın ilk cemresi
yağıyor işte yüreğime bin türlü bahar

HASAT

Dar kapı, dar pencere, geniş yürek
kapamışlar baharı bir hücreye
ak alnında binlerce söz demeti
hasadını devşiriyor şafağın
sanki ölüm değmemiş bedenine
uçuyor alevinde aydınlığın

kutupyıldızı

DÜZELTME

Adını yanlış yazmayın baharın
ölümün, aşkın, acının adı gibi
okunmasa da zamanın adresi
adını yanlış yazmayın baharın
ki çiçeklenip kuşlansın sesinizde
umudun, inancın, sevdanın bereketi

kutupyıldızı

GÜLAĞBI

Kış gitti, eridi zulmetin kârı
çiçek açtı kuşların gülağbisi
zaman uryan, gün aziz, yürek yangın
ama hâlâ dinmedi zalim sancı
hâlâ avlanıyor bedende ölüm
kanımdan kanı damlıyor baharın

kutupyıldızı

KUMAŞ

Can solmuş, yemin yeşermiş inkârda
zulmet hâlâ rûzgâra yabancı
hâlâ yüreğini teyelliyor baharın
ve umudun biçtiği elbise
şafağın bedenine yakışsın diye
alinteriyle dokuyor kumaşını halkın

kutupyıldızı

EYÜP

İçerdeydin ama tutuklu değildi söz
umut da, rüzgâr da, inanç da
çıktın aydınlığına bir sabah sevincin
umut da, rüzgâr da, inanç da
sevdasını canla ödeyen dost, hoş geldin
geride kalan borç ahfadına merhaba

kutupyıldızı

FIRTINA

Yalnız resmi kalmıştır rüzgârın
acı filiz vermez bir daha seste
yağmalanmaz böylesine halkın baharı
nereden eserse essin fırtına
su yaksın, ateş boğsun şafağı
yalnız resmi kalmıştır inkârın

kutupyıldızı

And olsun ki alevini boğdum işte acının
soldu elemin ışığı ve haczedildi zulmet
rehin değilim artık rûzgârına mihnetin
—ama hâlâ kanıyor sesimden gurbet

İÇİNDEKİLER

CESEDİNDE AÇAN GÜLLERİN ŞAFAĞI

- 9/ Bir Genç Kızın Evde Kalmışlığının Akşam
Karanlığına ve Sokaklara Yansıyışı Üzerine
- 10/ Kardeşi Ölümün
- 12/ Kuşlar da Ölür
- 14/ Bir Genç Kızın Gece Vardiyasında Şafağın
Kanını ve Yalnızlığını Emzirmesi Üzerine
- 15/ Bir Genç Kızın Sabah Uyanışının Çay
Bardağında ve Aile Albümündeki İz düşümü
Üzerine
- 16/ Ev Kurusu Kızlar
- 18/ Tezgâhtar Kızlar
- 20/ Bin Kuş Ayışığında
- 21/ Bir Başına Tanyeli
- 22/ Dokumada Çalışan Kızlar
- 24/ Kardeşi Acının
- 26/ Resimli Küçük İlanlar'dan

KALBİM, MAHKÛM DEĞİL YALNIZLIĞA

- 29/ Gülün Adı Ne

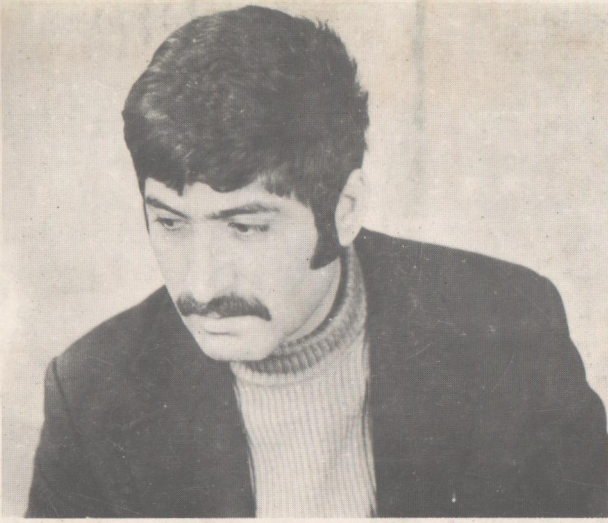
UÇAN KUŞLARDAN ÇALDIN ZAFERİ

- 45/ Yaz
- 46/ Pencere
- 50/ Ağıt
- 51/ Vur
- 52/ Tuzak
- 56/ Gündem
- 58/ Hücremde Ayışığı

BAHARA GÖRE AYARLA YÜREĞİNİ

- 63/ Baharın Vakti
- 64/ Gül Rüzgârı
- 65/ Su Mahşeri
- 66/ Kıyım
- 67/ Özlem
- 68/ Cemre
- 69/ Hasat
- 70/ Düzeltme
- 71/ Gülağbi
- 72/ Kumaş
- 73/ Eyüp
- 74/ Fırtına

Fotoğraf: İsa Çelik



Refik Durbaş, 1944 yılında Erzurum'da doğdu. Liseyi İzmir'de bitirdi. İstanbul Edebiyat Fakültesinde öğrenimini sürdürdü. Su tesisatçılığından işportacılığa kadar çeşitli işlerde çalıştı. Şimdilerde Cumhuriyet gazetesinde düzeltmen olarak çalışıyor. İlk kitabı «Kuş Tufanı» 1971 yılında yayımlandı. Yaşantıyla şiir gerçeği arasındaki dengeyi ustaca kurabilen bir şair olarak dikkatleri çekti. Bu kitabında ise toplumsal boyutlarda kesişen son üç yılın olaylarıyla yaşamının bileşkesini vermeye çalışıyor.

«Hücremde Ayışığı», Refik Durbaş'ın toplumsal olaylara gerçekçi, yarına dönük bakışını yansıtıyor. Yaşamı, düşünsel ve duygusal yönleriyle birlikte açıklıkla ortaya koyması bakımından ayrıca ilgileri çekecektir.